

τεράστιον ρόλον, ἐξηγεῖται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία πολλὰς φορὰς ἀδυνατεῖ ἢ μᾶλλον διστάζει νὰ ἀναλάβῃ ἐπιχειρήσεις ποῦ ἐνδιαφέρουν σοβαρῶς τὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἀνακύπτει θέμα, καλῆς διοικήσεώς των, διότι ἐνίοτε γίνονται ἀντικείμενα κακῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ὅσο κακὸς θεωρεῖται ὁ Κρατικὸς παρεμβατισμὸς σὲ ὠρισμένους τομεῖς, τόσον ἐπωφελὴς εἶναι σὲ ἄλλους τοιοῦτους. Ὅπως διαπιστώνεται ὅλαι αἱ προσπάθειαι εὐτυχῶς τείνουν συνειδητῶς πρὸς τὰς ἀναφερθεῖσας κατευθύνσεις. Εἶναι δὲ νόμος τῆς οἰκονομίας, οἰκονομικὸν ἀξίωμα, ὅτι ἡ πίστις εἶναι πηγὴ κεφαλαίων πρὸς αὔξησιν τῶν ἐπενδύσεων.

Μιὰ ματιὰ στὴν ἀνθοῦσαν Εὐρώπην μᾶς πείθει γιὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ. Ἡ Ἑλβετία ὀφείλει τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀνάπτυξιν χάρις στὸ ἀποταμιευτικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλβετῶν. Καίτοι ὁ τόκος ἀσήμαντος, οἱ Ἑλβετοὶ καταθέτουν καὶ τὴν παραμικράν τῶν οἰκονομίων. Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχῃ ἡ Ἑλβετία τὸ 1956 καταθέσεις Ταμιευτηρίων μόνον, δύο καὶ ἡμισυ δισεκατομμύρια δολλάρια.

Στὴν Ἑλλάδα λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ εἰσοδήματος τὰ 60—70 ἑκατοστὰ τοῦ πληθυσμοῦ, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποταμιεύσουν καὶ μόνον τὰ 30—40 ἑκατοστὰ καταθέτουν.

Κατὰ τοὺς πρὸ μετρίους ὑπολογισμοὺς, ἐὰν τὰ 2 1/2 ἑκατομμύρια κατοίκων αὐξήσουν τὸ εἰσόδημά των, ἔστω καὶ κατὰ 1 δραχμὴν ἡμερησίως, τὰ διαθέσιμα κεφάλαια ἀπὸ ἐσωτερικῆς πηγᾶς, θ' αὐξηθοῦν κατὰ ἓν περίπου δισεκατομμύριον δραχμᾶς ἑτησίως. Εἶναι δὲ ἡ μιὰ μόνον πλευρὰ τοῦ θέματος, διότι ἡ ἑτέρα εἶναι ὅτι, τὸ σημαντικὸν αὐτὸ ποσὸν ἐ-

πενδύόμενον κοταλλήλῳ ἀποφέρει κέρδος, δηλαδὴ πολλαπλασιάζεται. Γίνεται μὲ λίγα λόγια ὁ γνωστὸς οἰκονομικὸς κύκλος: Μεγάλαι ἐπενδύσεις=Ταχύτερα αὔξεις τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ πληθυσμοῦ. Μεγαλύτερον εἰσόδημα=αὔξεις τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῶν ἐπενδύσεων κ.ο.κ. Πολλάκις κατεδείχθη ὅτι χῶραι ποῦ εὐημεροῦν τὸ ὀφείλουν, ἀφ' ἐνὸς στίς μεγάλας προσπάθειες τῶν κυβερνήσεών των, ἀφ' ἑτέρου στὸ ὑψηλὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῶν κατοίκων των οἵτινες κατανοοῦν τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα καὶ καταβάλλουν περισσότεράς προσπάθειάς διὰ τὴν ἐπιτυχὴ λύσιν των.

Ἡμεῖς δυστυχῶς πολὺ ἀργὰ καὶ μὲ ἱκανὴν δόσιν δυσπιστίας παρακολουθοῦμεν τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς Χώρας μας.

Ἀνεξαρτήτως τῶν συντελεστῶν ἐπιτυχίας, ποῦ ὀφείλονται, σὲ ὑλίκας προσφορὰς, δὲν θέλομεν νὰ ἐννοήσωμεν καὶ τὸν ρόλον τοῦ ψυχολογικοῦ παράγοντος, ποῦ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἀναμφισβήτητα σπουδαῖος.

Ἄρκει καὶ μόνον νὰ κατανοηθῇ τὸ θέμα στὴν οὐσίαν τοῦ ἀπὸ ὅλους μας καὶ θὰ ἔλθῃ μόνῃ της, σὰν φυσικὴ συνέπεια ἢ ἐπιτυχία. Τώρα ποῦ ἡ οἰκονομικὴ πίστις καὶ ἡ πολιτικὴ σταθερότης, διανύουν χρυσὴν ἐποχὴν στὴ Χώρα μας, εἶναι καιρὸς νὰ ἀναληφθοῦν σοβαραὶ προσπάθειαι στὸν τομέα τῆς ἀποταμιεύσεως. Ἀφοῦ τοῦτο ἐπιτευχθῇ δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ βάσει τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ ὀρθολογιστικῆς ἐπένδυσίς της, διὰ τὴν περαιτέρω αὔξησιν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Τώρα ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε, ἀφοῦ ἀποτελῶμεν μέλος τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΓΑΣ